

"Ruh, katiyen bâkidir. Birinci Maksat'taki melâike ve ruhanîlerin vücutlarına delâlet eden hemen bütün deliller, şu meselemiz olan bekà-i ruha dahi delildirler. Bence mes'ele o kadar kat'îdir ki, fazla beyan abes olur..." İzahı?

Üstadımız Yirmi Dokuzuncu Söz'de ruhun bekası ile ahiret hayatının ispatını yapıyor. Zaten ruhun bekası kabul edilirse, ahiret hayatı anlaşılmiş olur. Birinci membada ruhun bekasıyla ilgili enfüsi delili metin olarak bir cümlede ifade ediyor: **"Herkes hayatına ve nefesine dikkat etse, kendisinde baki bir ruhun varlığını anlaya bilir."** Bu cümleden sonraki ifadeler bu metnin şerhi ve izahıdır.

Burada Üstadımız bedeni elbiseye benzetiyor. İnsanın bedeni hücrelerin yenilenmesiyle devamlı değişir. Çocukluktan gençliğe, gençlikten kemale, kemalden ise; ölüm ve zevale doğru beden değiştirerek yolculuk devam eder. Beden altmış - yetmiş yılda sık sık değişse de insanda değişmeyen bir mahiyet ve özellik vardır. O da ruhudur.

Ruhun değişmediğini şöyle anlarız: Huyların, fitratın, mizacın ve mahiyetlerin değişmeyip sabit kalması, ruhun bedenle beraber değişken olmadığının alametidir.

Mesela bir insan yaratılışında yumuşak tabiatlı, sert mizaçlı, iktisatlı, cömert, sakin, heyecanlı, hassas, lakayit özelliklerle yaratılmışsa bunların değişmesi mümkün değildir. Ancak yönleri değiştirilebilir.

Fitraten yumuşak olan biri ölene kadar bu özelliği taşır. Vücudun değişmesi bu mizaç ve huyu değiştirmez.

İşte ruha bağlı olan bu özellikler ruhla beraber hayat boyu devam ederler.

Hayat boyu tedricen ve kademe kademe vücut değiştiği halde, ruh ve ruhun özellikleri değişmez baki kalır. Öyle de; ölüm esnasında ruhun elbisesi olan beden ve ceset birden çıkartılsa dahi ruh değişmeyecek, ona bir zarar gelmeyecektir.

Ceset ruha dayanarak ayakta kalır; ruh çıkarsa ceset ölür ve yıkılır. Ruh başkasıyla ayakta kalmaz. Allah'ın izniyle o bizzat kendisi devam eder, vücutta kalır. Ve bekası vardır. Dolayısıyla ruhun dünyadaki değişkenliklerden rahatsız olmaması ve bekasına zarar gelmemesi sırrı; ölüm ve ölümden sonra da devam edecektir. Ruhtaki bizzat devam ve beka ebediyen sürecektir.

Üstadımız cesedi ruhun evi veya libası olarak değerlendiriyor. Libastaki ve evdeki

tadilat ve tamirat, sakinleri ilgilendirmediği ve onlara bir zarar getirmediği gibi; ruhun elbisesi ve evi olan beden ve cesette de tedricen veya birden yapılan değişmeler ve tadilatlar ruha zarar vermeyecektir. Ruh bu özellik ve müstakilliği ile ebediyen yaşayacaktır.

İkinci Memba'da Üstadımız ruhun bekasıyla ilgili afaki delili bir cümle ile şöyle ifade etmektedir. “ **Mükerrer müşahadat ve müteaddit vakıat ve münasebattan neşet eden bir nevi hükmü tecrübidir.**”

Bu ifade de şunu anlıyoruz: Ehil insanların ve maneviyatı açık olanların vefat edenlerle görüşmeleri, çeşitli vaka ve hadisatla ahiret alemine gidenlerin dünyadakilerle münasebet ve alakaları, ayrıca rüyalarda hemen hemen herkesin vefat eden yakınlarını görmeleri ve münasebetleri gösteriyor ki; ölenler yok olmuyorlar. Cesetleri ölse ve çürüse de ruhları ahiret aleminde varlığını devam ettirmektedir. Yukarıda ki binlerce müşahadat ve vakalar bunun delilidir.

Hatta medyada dahi bu konu çeşitli şekillerde işlenmektedir. Kalp gözü, sırkapısı ve gizemli alemler gibi programlarla, insanlar tarafından kabul edilmiş bir hakikattir ki; hayat sadece burayla alakalı değil, esas hayat ölümden sonra başlayan ebedi ve ahiret hayatıdır.

İkinci Menbada Üstadımız ruhun bekasıyla ilgili bir mantık kaidesi de nazara vermektedir; o da şudur.

Ruh basittir ve vahdeti vardır. Buradaki basit ifadesi; parçalanma kabul etmeyen harici tesirattan müteessir olmayan ve yapısında terkip olmayan anlamındadır. Bu mahiyette olan mahlukat yıpranmaz, eskimez, değişmez ve bekaya mazhardır. İşte ruhun basitliği ve vahdeti olduğundan, bedeni eskiten ve yıpratın şeylerden mahfuzdur ve müstağnidir.

Ruh iki şekilde ölür ve yok olur:

- 1.** Tahrip ve inhilal (cesette olduğu gibi) buna ruhun besateti ve vahdeti müsaade etmez.
- 2.** Cenab-ı Hakk'ın iradesiyle ölmesi. Buna da Cenab-ı Hakk'ın rahmeti, keremi, şefkati ve cud'u müsaade etmez.

O halde ruh bizzat eskimez, yıpranmaz, ölmez ve ebedi hayatta varlığı devam edecektir.